

[Lenger]

så de behov, som opstår og ligesom opsamles til senere. Og når behovene også vokser mere end priserne, også målt i uændret kommunal aktivitet, er det tvivlsomt, om den økonomiske situation for kommunerne er så positiv, som ministeren opregner.

Kommunernes rolle er i høj grad at foretage reparationer af skader, der er sket andre steder; det kan være af sociale grunde, det kan være af arbejdsmæssige grunde, det kan være af mange andre grunde. Kommunerne har en lang række funktioner omkring langtidsledige og lære- og praktikpladser, på det sociale område og inden for specialundervisningen, som jo er reparationsområder, og hvor behøvene stiger langt mere end priserne og måske også endda mere end udskrivningsgrundlaget. Dertil kommer, at vi ved, at der i de kommende år venter kommunerne langt flere udgifter på grund af et øget antal ældre. Der er byfornyelsesinvesteringer og energiinvesteringer undervejs. Og hr. Agerschou har tidligere i dag nævnt, at der er planer fra miljøministerens og arbejdsministerens side, som også vil koste kommunerne penge. Det er noget af baggrunden for, at jeg ikke kan dele ministerens meget optimistiske vurdering.

I min begrundelse for forespørgslen nævnte jeg, at det måtte være vigtigt for kommunerne på nuværende tidspunkt at få at vide, om de ting, der er kendt om budgetteringen for 1985, om planlægningsgrundlaget, nu giver den fulde og hele oplysning, så man kan disponere efter det. Ministeren føjede for mig at se ikke yderligere til, og det tillader jeg mig at fortolke på den måde, at så er der heller ikke flere overraskelser i vente fra ministerens side.

Det er sagt adskillige gange fra talerstolen i dag, at det er vigtigt at fastholde den kommunale aktivitet, og at det skal kunne ske uden øget skatteudskrivning. Det opfatter jeg som en umulighed med de lovforslag, regeringen har fremsat, men vi vil meget gerne lade det komme an på en prøve.

Derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at en uændret kommunal skatteudskrivning i 1985 udgør et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for en uændret kommunal

aktivitet i forhold til de vedtagne budgetter for 1984,

går tinget over til næste sag på dagsorden.«

Jeg vil dog gerne i denne forbindelse præcisere, at VS ikke hermed siger god for de nedskæringer, som allerede er sket. Men vi finder trods alt, at den nuværende aktivitet er bedre end en endnu lavere aktivitet. For en række enkeltkommuners vedkommende, eksempelvis Københavns kommune, ville et sådant princip udmøntet i praksis være af helt vital økonomisk betydning. Vi opfatter det selv som i det mindste en prop i yderligere nedskæringer, men en nødvendig prop, før vi begynder at fylde karret op igen.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Henning Rasmussen (S):

Vi havde egentlig regnet med, at denne forespørgsel var blevet trukket tilbage, efter at vi hele dagen stort set har diskuteret nøjagtig de emner, som man nu beder om at vi skal tage op til diskussion én gang til.

Ministeren har sagt det samme, som er sagt tidligere i dag, med lidt historieskrivning føjet til. Vi er fortsat ikke enige i vurderingerne af beskæftigelsesudviklingen. Vi er fortsat ikke enige i, at det er samfundsøkonomisk nødvendigt med de foreslåede indgreb. Vi mener stadig væk, at henstillinger er nok, og vi har, som også hr. Lenger, konstateret, at vi ikke har fået et ord at vide om, hvad det er, regeringen nu overvejer at gøre, altså hvad regeringen har lagt frem for kommunerne forleden dag og vil tage op til egentlig forhandling her på mandag. Ikke et ord ved vi. Vi har derfor overhovedet ikke noget grundlag for at gå ind i en egentlig diskussion om, hvad det er, regeringen vil i forhold til kommunerne i 1984 og 1985.

Vi har behandlet nogle lovforslag, der for de afgørende lovforslags vedkommende helt afgjort får et væsentlig andet indhold, hvis der overhovedet bliver tale om love. Vi ved ikke, hvad det er, regeringen vil i stedet for, og hvad skal man så som opposition gøre, når det, der skal diskuteres, er, hvad regeringen har til hensigt at gøre i 1984 og 1985? Ingenting. For der er ikke noget at diskutere.